

(<https://elmon.cat/monterrassa>)

SOCIETAT ([HTTPS://ELMON.CAT/MONTE RRASSA/SOCIETAT](https://elmon.cat/monterrassa/societat))

La pobresa energètica i l'emergència habitacional tenen nom de dona

La majoria d'aquestes dones declaren tenir un sentiment d'aïllament i d'exclusió, i se senten culpabilitzades per una societat on la pobresa és estigmatitzada

per **Redacció**

dimarts, 3 de març 2020 - 05:01h

El proper dijous, a tres dies del 8 de març, en un habitatge propietat del BBVA, una família haurà de fer front a una ordre de desnonament. La notícia, lamentablement, no és cap novetat. A Terrassa hi ha cada dia desnonaments, per més que això no es reflecteixi als mitjans de comunicació, i moltes persones ho ignorin. Si hi ha alguna cosa remarcable en aquesta ordre de desnonament que la faci una mica més singular és que en aquesta llar hi viuen dues dones i un nadó de mesos, mare, filla i néta. Desgraciadament no és un fet aïllat ja que llars monoparentals encapçalades per una dona, amb ordres de desnonaments per no poder pagar el lloguer, o l'hipoteca o per estar ocupant un habitatge d'un gran tenidor, n'hi ha hagut moltes amb anterioritat a aquesta.

Si ens atenem a alguns estudis i informes, més concretament al que va elaborar la Taula del Tercer Sector sota el títol: "Monoparentalitat femenina i pobresa. Gènere, soledat i conciliació, l'arrel del problema" (oct.2018), el 80% de les llars monoparentals a Catalunya estan encapçalades per una dona (persona adulta amb dues o tres criatures), i el 35% d'aquestes estan en situació de pobresa. A Espanya aquest risc augmenta fins a més del 50%. És el que s'anomena feminització de la pobresa.

Les principals dificultats socioeconòmiques amb les quals han de bregar aquestes dones tenen a veure amb l'accés a l'habitatge i al treball. Una de cada dues famílies monoparentals té problemes relacionats amb desnonaments, impagaments o deutes hipotecaris. A més, el 50% de les dones a càrrec d'una família monoparental estan desocupades o treballen en l'economia submergida. Aquest fet provoca que el 20% d'aquestes dones hagin tingut o tinguin un problema de salut mental, ja sigui depressió, estrès o ansietat, tal com indica l'estudi esmentat.

A Terrassa, lamentablement, no disposem de dades suficients per avaluar la gravetat d'aquesta realitat social, però podríem afirmar que no deu variar gaire de la resta del país. Sabem, això sí, que els col·lectius socials que treballen pel dret a l'habitatge i als subministraments bàsics a la nostra ciutat són col·lectius molt feminitzats i amb un paper molt destacat de les dones que en formen part, com és la PAH, el Colectivo Sin Vivienda, o Justícia Energètica. Haver d'escollir entre pagar la hipoteca, el lloguer, les factures de serveis o alimentar la família és un dels principals mals de cap d'aquestes dones i una perversitat que atempta contra el dret més elemental: disposar d'una vida digna i d'una millora contínua de les condicions d'existència. La majoria d'aquestes dones declaren tenir un sentiment d'aïllament i d'exclusió, i se senten culpabilitzades per una societat on la pobresa és estigmatitzada.

Davant aquestes conclusions, aquest treball planteja que es fa imprescindible dotar-nos de polítiques públiques d'habitatge i de justícia energètica que parteixin d'una "perspectiva integral de gènere i que, a més a més, vagin acompanyades d'un canvi profund en la concepció de l'habitatge i els subministraments entesos aquests com a drets humans fonamentals per a assolir unes condicions de vida dignes. Ja que no es tracta de béns de consum sotmesos a l'especulació i al mercat. La llum, el gas i l'aigua són elements imprescindibles per a les tasques de cura i per al sosteniment de la vida i hem

de posar-les al centre de tot. Cal protegir-ne i garantir-ne el seu accés perquè d'aquests elements depèn el benestar de totes les persones, sense cap mena de distinció”.

A Terrassa, tenim casos documentats on hi ha famílies, algunes monoparentals amb dones al capdavant, que han demanat la instal·lació d'un comptador d'aigua provisional, tal com recull la Instrucció aprovada pel Ple l'any 2016, “Instrucció de Servei d'Instal·lació provisional de comptadors d'aigua per a persones o unitats familiars en risc d'exclusió residencial”, i que els hi ha estat denegada amb diferents arguments. El més recurrent és no disposar del permís de la propietat que, en tots els casos, es tracta d'un gran tenidor, quan això no ho contempla la pròpia Instrucció. Aquesta negativa obliga les famílies a haver d'accedir a l'aigua de forma irregular amb tota la càrrega culpabilitzadora que arrossega aquest fet i els possibles conflictes de convivència amb la comunitat de veïnes.

Pensem que l'Administració Local ha de ser proactiva i no defugir més de la seva responsabilitat envers aquests casos i d'altres relacionats amb el que exposem i ha d'afrontar aquestes realitats des del principi de la subsidiarietat i la transparència, per poder ser garant dels drets humans i socials a la nostra ciutat.

El Casal de la Dona, Dones d'Aigua, Dones d'Espai Drets - Consell d'Entitats d'Acció Ciutadana, i la Síndica Municipal de Greuges no volem deixar passar aquest 8 de març sense mostrar tota la nostra sororitat amb la Mari Carmen, amenaçada de desnonament pel BBVA, i amb tantes altres dones que han hagut de patir i pateixen el trauma físic, psicològic i social que suposa haver d'afrontar-se a un desnonament i a la manca d'accés als subministraments energètics.

Article conjunt de Casal de la Dona, Dones d'Aigua, Dones Espai Drets, Consell d'Entitats Acció Ciutadana i la Síndica Municipal de Greuges

pobresa energètica (/monterrassa/tags/pobresa-energetica)

feminisme (/monterrassa/tags/feminisme)

emergència habitacional (/monterrassa/tags/emergencia-habitacional)